

Een paar punten om duidelijk te maken wat er aan de gang kan zijn: Wanneer je een magneet hebt en een magnetisch veld werkzaam is zult u daarvan niets bemerken, omdat de inwerking alleen op metaal plaats vindt. Stel nu, dat een dergelijke magneet zodanig kan veranderen van werking, dat zij op een gegeven ogenblik een veld voortbrengt dat b.v. alleen op plastic inwerkt. Neem aan, dat dergelijke wijzigingen meer voor kunnen komen onder bepaalde omstandigheden, zodat soms ook geheel andere materialen, die normaal als antimagnetisch gelden kunnen worden beïnvloed.

Indien u zich dit voor kunt stellen en bovendien kunt inzien dat indien de eigenschappen van het magnetische veld zich meerdere malen kunnen wijzigen, die veranderingen ook op de meest onverwachte ogenblikken zouden kunnen plaats vinden.

Met dit beeld weet u dan ongeveer, wat een fluctuerend veld en veranderende attractie kunnen betekenen. Alleen hebben wij niet te maken met een magnetisch, maar met een soort geestelijk veld - een z.g. sfeer. Hierbij is bovendien belangrijk dat u weet, dat het tijdservaren in die sfeer en in uw wereld niet synchroon zijn, maar dat de tijd in die sfeer vaak veel sneller verloopt.

Nu is deze geestelijke wereld met de haar eigen uitstralingen en inwerkingen opgedrongen in de richting van uw eigen wereld, zelfs tot diep in het astrale bereik daarvan. Als gevolg is er sprake van een sterkere overdracht van invloeden uit die geestelijke wereld dan normaal het geval zou zijn.

Let wel: het betreft hier gemeenlijk zaken die in die geestelijke wereld heel normaal zijn, maar die voor u, op uw wereld, iets zijn wat geheel buiten alle gewande en gekende regels pleegt te vallen. Met als gevolg dat u opeens veel gevoeliger wordt voor bepaalde zaken - de invloeden zijn sterker en liggen dicht bij uw waarnemings- en beseffingsvermogen. Maar u verwerkt dit niet op een voor uw wereld redelijke wijze.

Het gevolg is, dat u opeens meer geneigd bent tot een zeer eenzijdig denken, waarbij u alleen nog reageert volgens een bepaald denkbeeld of streeft in een sterk bepaalde en beperkte richting. Ook emotievolle toestanden worden opeens versterkt en wel eenzijdig.

Vanuit uw standpunt betekent dit vooral, dat u op een gegeven ogenblik zonder enige kenbare reden u zielsgelukkig voelt en een ogenblik later misschien eveneens zonder redenen bevangen wordt door een afgrond-diepe wanhoop.

Indien dergelijke afwijkingen van het normale vele malen en overal voor gaan komen is het begrijpelijk, dat de normale gang van zaken verstoord wordt. Alles raakt a.h.w. van slag. De mensen kunnen niet meer voldoende rationeel reageren, maar reageren zonder dit te beseffen voornamelijk emotioneel.

In het kader van je persoonlijke, je eigen, leven is zo iets gemeenlijk gunstig maar wanneer dit in een gemeenschap, een maatschappij gaat overheersen ben je niet meer in staat de gang van zaken te overzien, te begrijpen en te beheersen.

Zeer nadelig is het feit, dat je dan niet meer in staat bent te beseffen wat je binnen het geheel in feite aan het doen bent, omdat je nu eenmaal beheerst wordt door je emoties.

M.i. is dit de verklaring voor vele onredelijke gewelddaden die in de komende maanden nog verwacht kunnen worden. Eveneens zullen hierdoor mensen die normaal zich aan de wet plagen te houden en zo eerlijk zijn dat zij zelfs een dubbeltje nog de eigenaar achterna brengen opeens geneigd zullen zijn om b.v. een bank te overvallen. Men maakt dan zelfs plannen in die richting. Gelukkig zullen de meesten van hen die plannen niet ten uitvoer brengen en vergeten. Maar de neiging is aanwezig en kan vooral labiele typen tot onverwachte daden en niet met hun

aard strokend optreden.

Deze neigingen hebben dan zeker ook een grote invloed op economisch en politiek gebied, justitioneel optreden e.d. Wat u tot de vraag zal brengen waar het met de mensheid naar toe gaat.

U zult op aarde behoefte hebben aan korrigerende invloeden of mogelijkheden tot ingrijpen. U kunt dezen echter niet vinden in de kontakten met een gebied, bijna astraal van werking en aard -- dat u niet kent en waarin geheel andere regels en waarden gelden.

U hebt nu in uzelf een ziel en een geest. Zeg maar: het licht in jezelf plus het bewustzijn dat daarbij aanwezig is. Indien dit in u berustende bewustzijn en de in u berustende kracht nu in staat zouden zijn een hogere werelden dan de beïnvloedende te ontvangen en mogelijk zelfs te begrijpen, dan zal hierdoor wel de noodzakelijke mogelijkheid tot korrigeren voortkomen.

Bereikt iemand een dergelijk contact, dan betekent dit tevens dat hij niet meer slaafs en aan alle invloeden gebonden in de eigen wereld blijft reageren, maar elke invloed die men ondergaat van de nu de wereld benaderende sfeer gaat beseffen en zal zien voor wat zij wezenlijk betekent.

Er ontstaat dan een bewust of op onbewust vlak gelegen reageren waardoor men niet alleen rekening houdt met de feiten van de eigen wereld, maar tevens met de invloeden die daarop inwerken en zo niet alleen zelf ondanks alles redelijk reageert, maar bovendien beseft hoe en waar dergelijke ongeziene invloeden anderen dreigen te overmeesteren of tenminste overdonderen.

Zekerrijst nu ook de vraag, wat je dan in jezelf kunt doen. Je kunt innerlijk het beste je voorstellen, dat God in je woont. Of, wanneer u god te groots vindt, het licht ee, eenuwige kracht of iets dergelijks. Geef het maar een naam.

Er is iets in u, dat zo belangrijk en groot is, dat zelfs wanneer verder alle leven zou verdwijnen dit deel nog blijft voortbestaan. Probeer daaraan te denken, elke maal wanneer u geen in of uit meer weet danwel door vreemde ingevingen belaagd wordt en niet meer weet, wat de juiste weg is.

Neem dan even rust en probeer u dit deel van het ik voor te stellen. Hierdoor zult u het hoogste voor u bereikbare besef inschakelen. De kans is heel groot -- tenzij u een zeer laagstaand mens bent, maar dat wil ik niet aannemen -- dat je na enige tijd voelt, hoe je met dit hogere deel van het ik opeens in staat bent de impulsen te beheersen en te overzien waardoor je zonder dit waarschijnlijk gedreven zoudt worden. In meester blijven van jezelf is, zeker in een periode als de huidige, heel erg belangrijk.

Er is nog een andere techniek mogelijk en bruikbaar. Wanneer alles in de wereld opeens onredelijk en onbeheersbaar lijkt zo ligt dit niet alleen aan die wereld, maar ook aan de afstemming van ons eigen wezen en besef. Wanneer de invloed van datgene of degene buiten ons die ons beïnvloed sterk verschilt van alles, wat in ons eigen wezen bestaan, zijn wij eenvoudig te overheersen.

Door gebruik te maken van innerlijke kracht en besefte hogere voertuigen is het mogelijk, de eigen afstelling zodanig te wijzigen dat de wereld en de anderen niet meer een tegenstelling tot ons vormen of een disharmonie, maar dat zij door ons zelf ervaren worden als een verlengstuk van ons eigen ik.

Dit betekent dan wel niet dat wij nu die wereld kunnen laten doen wat wij wesen en de ander en het andere de baas zijn, maar de botsing met het andere blijft uit en dit is voor de mens vaak juist de meest pijnlijke beleving. In de plaats daarvan heb je opeens begrip voor alles wat zich rond je afspeelt en heb je meer inzicht in de

achtergronden en beweegredenen van degenen waarmee je te maken krijgt.

Al is je inzicht niet zo volledig en scherp als bij de eerste techniek, je kunt ook zonder dat een behoorlijk hoog voertuig voor jou bereikbaar is reeds zonder meer handelen en reageren in overeenstemming met de impulsen van de anderen. Zo kun je een mate van vrede vinden en voorkomen dat je te zeer wordt meegesleept.

Niet zonder reden heb ik kansen als titel gekozen. Men heeft immers zo kansen te over om in deze tijd er geestelijk en mogelijk zelfs materiëel er wat beter van te worden. Met enig inzicht en innerlijke vrede zul je juistere beslissingen kunnen nemen en geldt in veel mindere mate de drang alle impulsen die je bereiken zonder meer op te volgen.

Je kunt je mogelijkheden dan ook beter berekenen. Wanneer u b.v. deel neemt aan een kansspel dan blijkt al snel, dat steeds weer een of twee getallen van de cijfers tussen 1 en 10 meer dan alle anderen getrokken worden in een bepaalde periode. Op het genblik zijn dit vooral de 7 en de 4.

Toch bestaat er geen werkelijke voorkeur voor deze cijfers. Maar geziende de invloeden die heersen, de sequantie waarin men trekt bestaat wel degelijk een grotere kans voor deze getallen om uit te komen.

In je leven werk je wel niet met getallen, maar er zijn toch een aantal vaste factoren en invloeden die geheel je leven en werken beïnvloeden. Enkele daarvan zullen in een bepaalde periode uw gedrag meer dan normaal beïnvloeden tenzij u zich daarvan bewust bent.

Zo kent u b.v. de reïncarnatieïmpuls. De reden waarom je inkarneerde of bent gereïncarneerd blijft als onbewuste factor bestaan en konditionerend tijdens je gehele bestaan in de inkarnatie.

Dan heb je ook als mens te maken met je opvoeding. In de tijd tussen uw 1e en 13e á 20e jaar zijn u een aantal denkbeelden en denkwijzen bijgebracht die, ook al zult u die later mogelijk bewust verwerpen, uw handelen en denken in zeer grote mate blijven beheersen.

Verder zijn er in elke mens een aantal zelfhandhavingsdriften. Hun aard en aantal lopen per individu sterk uiteen, daar zelfhandhavingsdriften en omgeving een grote rol hierbij spelen - maar het komt er over het algemeen wel op neer, dat je een zekere erkenning van anderen eist en voor jezelf bepaalde zekerheden probeert te stellen.

Let wel: deze factoren hebben bij de beschaafde mens weinig of zelfs geheel niets met de feiten te maken. Want je interpretatie van de feiten en hun betekenis voor jou wordt grotendeels bepaald door innerlijke beelden die je door opvoeding, inkarnatieïmpuls e.d. ingelegd zijn.

Dan heeft elke mens een neiging tot beschouwen. De mens heeft de neiging om alles wat hij beleeft en denkt onder te brengen in één, voor hem samenhangend, geheel. Dus dat wat ik geloof en dat wat ik in mijn leven werkelijk ben en doe worden, zelfs indien redelijk gezien er een zeer grote tegenstelling tussen bestaat, door het ik tot een voor eigen gevoel sluitend geheel gemaakt.

Dit geheel zal niet alleen bepalend zijn voor de emotionele waarde van alles wat je doet, maar gelijktijdig ook de ratio zo beïnvloeden, dat men alleen nog maar in een bepaalde richting wil denken en zelfs waarnemen. Al datgene wat niet past bij dit vreemde mengsel van emotie en ratio wordt verwaarloosd. Niet opzettelijk, maar men lijkt eenvoudig voor alle afwijkende gegevens en feiten doof en blind te zijn.

Het is normaal, dat al deze invloeden gelijktijdig werkzaam zijn. Onder de huidige komdities is het echter waarschijnlijk dat

cen of meer van deze factoren sterk op de voorgrond gaan treden.

Wanneer ik nu zover mij dit mogelijk is probeer na te gaan welke invloed onder de huidige omstandigheden het eerst naar voren dreigt te komen zo blijkt dit de inkarnatiedrift te zijn. De tweede factor blijkt de nadruk overwegend te liggen op die vreemde combinatie van innerlijk denken of geloof en rede plus de daardoor bepaalde eenzijdigheden.

Wanneer je niet bewust weet, waarom je geïncarneerd bent zul je wat deze eerste drift betreft in het duister tasten. Je kunt het misschien wel enigszins aanvoelen. Wie weet welke beslissingen men in eigen leven steeds weer heeft genomen zonder dat dezen door feiten gerechtvaardigd waren en dus onredelijk, maar voor je eigen gevoel toch van het hoogste belang waren, zo kun je er mogelijk enig idee van krijgen, maar volledig zal het ook dan niet zijn.

Anders ligt het bij de vreemde mengeling van geloof of emotie en de ratio. Om daar inzicht in te verkrijgen dien je je af te vragen wat je in feite gelooft of voelt. Probeer de inhoud van geloof en gevoelens zo concreet mogelijk voor uzelf te omschrijven.

Vraag u vervolgens af hoe u leeft, wat u werkelijk doet, hoe u werkelijk leeft, wat uw houding is tegenover uw medemensen enz. Geef geen redenen voor uw gedrag, vergelijk alleen met uw geloof of uw gevoelens.

Wanneer deze beiden niet in overeenstemming zijn, zelfs strijdig, is de kans erg groot, dat u steeds weer door onredelijke impulsen van buitenaf sterk beïnvloed of zelfs in uw denken en handelen bepaald zult worden. Zeker in deze dagen:

U bent dan immers steeds weer bezig de feiten weg te verklaren die u niet passen op grond van uw geloof en gevoelens danwel steeds weer gevoel en geloof terzijde stellen om u -- volgens eigen denken -- aan de feiten te kunnen houden.

Uw leven zal dan nooit werkelijk gelukkig zijn. Maar wanneer u eerlijk probeert beide kanten van uw wezen en leven afzonderlijk te bezien zult u in ieder geval gaan begrijpen van welke kant van uw bewustzijn en van welke invloeden uit de geest de sterkste impulsen in gedrag en besef stammen.

Je kunt dan vele strijdigheden voor jezelf en de wereld voorkomen door zodra je bemerkt dat je door emotie of geloof wordt gedreven onmiddellijk te stoppen en met alle macht de feiten op te sommen die je kent en ziet.

Ben je druk bezig dingen te doen zonder innerlijk daarbij betrokken te zijn, stop onmiddellijk en vraag je eerst af waarin je werkelijk en innerlijk gelooft, welke idealen je koestert. Op deze manier kunt u niet alleen strijdigheden in uzelf vermijden, maar u krijgt ook een vastere greep op uzelf binnen het kader van uw wereld. Dit betekent, dat u niet zo snel volledig te beïnvloeden meer bent.

Doe dit alles ook, wanneer het verschil schijnbaar niet zo groot is of er niet opaan schijnt te komen. Kleine dingen kunnen tot grotere rampen voeren en dan kun je vaak niet meer stoppen.

Denk als voorbeeld aan twee kleine jongens: de een zegt tot de ander dat hij met een auto kan rijden. De ander gelooft het niet. Er staat een vrachtwagen met de sleuteltjes erop. Uitdaging: laat dan eens zien wat je kunt. Stap dan in die wagen en rijdt eens een stuk.

Nummer een klimt erin en start de motor. "zie je wel dat ik het kan?" "Poe, je rijdt niet." Nummer een zet de rem los en begint te rijden, maar blijkt niet te kunnen schakelen, het gas blijft hangen. Resultaat een ernstig ongeluk.

De wens groot te lijken, meer te kunnen en zijn dan de ander was bepalend. Het scheen alles zo simpel. Maar het een voerde tot het andere tot op de duur geen uitweg meer bleef. Daarvoor moet je uitkijken.

In deze periode heeft een enkel onoverlegd reageren vaak een hele reeks gevolgen waaraan je je op de duur niet meer kunt onttrekken. Op een bepaald ogenblik zit je eenvoudig in de boot en moet je meevaren of je wilt of niet, ongeacht je wensen en gevoelens, ongeacht de mogelijke konsekwenties.

Ik zou u graag de raad willen geven vooral voorzichtig te zijn bij het nemen van beslissingen, zelfs onbelangrijke, zodra dezen voornamelijk anderen of dingen buiten uw eigen sfeer betreffen.

Indien het maar even mogelijk is, vraag u af of uw wijze van denken, uw idealen of geloof bij de beslissing geen grotere rol spelen dan de feiten dan el dat u omgekeerd alleen de feiten ziet en niet beseft, wat uw denken en geloof t.a.v. de beslissing zijn.

Door zo te reageren kunt u voorkomen dat u beslissingen neemt waarvan u later spijt krijgt of u in laat met zaken die u later beseft niet geheel aan te kunnen. Een zekere overmoed en vanzelfsprekendheid wordt zo bestreden en als gevolg zal uw gevoel van machteloosheid sterk afnemen.

Kort en goed: wie uitkijkt wat hij doet en waarom kan zijn kansen op elk gebied aanmerkelijk verbeteren. In deze tijden geldt dit nog veel meer dan anders. Vooral iemand die zeer impulsief reageert - wat in normale tijden ook vaak goed kan zijn - zal steeds weer in dwang-situaties terecht komen. Probeer dit ten koste van alles te voorkomen.

Wilt u uw kansen op stoffelijk gebied verbeteren - er zijn heel wat mensen die dit gaag zouden doen, - onthoudt dan dat u op het ogenblik stoffelijk niets kunt bereiken dan volgens een geheel eigen en rationele weg. U moogt daarbij niet uitgaan van hetgeen u wenst, maar dient u steeds weer te baseren op alle feiten zoals die kenbaar buiten u en niet in u bestaan. Enig begrip voor eigen eenzijdigheid is hier tenzeerste dienstig voor het bepalen van een goed voortgaan.

De mens heeft echter ook een innerlijk wezen en beschikt gemeenlijk over enige innerlijke kracht. Nu de wereld van de geest zo dicht is genaderd tot uw wereld zullen ook krachten vanuit die wereld gemakkelijker door uw wereld worden opgevangen.

Het volgende is geen geloof of bijgeloof, maar berust op aantoonbare gevolgen en feiten. Wanneer een voorwerp zich met een zeer hoge snelheid voortbeweegt zal het afremmen daarvan veel meer kracht vergen dan bij een zelfde voorwerp, dat zich met een geringere snelheid voortbeweegt. Beroeren beiden zich terwijl hun snelheid verschilt, dan wordt het snelste afgeremd, het langzaamste echter versneld: er wordt energie overgedragen van het ene voorwerp aan het andere.

Nu ligt de tijdsequentie in de sferen die uw wereld benaderen aanmerkelijk hoger dan in uw wereld. Wanneer wij in contact komen met die sferen terwijl wij ons in de juiste richting bewegen zullen wij daaruit meer energie en tempo verkrijgen. Dit kan gunstig zijn.

Om innerlijk dit peil te benaderen is het belangrijk dat wij in onszelf een voorstelling dragen van iets wat hoger is dan wij zelf zijn. Daarbij dient het iets aangenaams, iets van lichtende aard te zijn voor ons.

Dit betekent echter gemeenlijk een innerlijk je afstemmen op een hogere sfeer dan de uwe. Om de goede richting te bepalen moet je een duidelijk beeld hebben van hetgeen je wilt, de situatie waarin je verkeert e.d.

Stel u dan in op een hoger vlak van bewustzijn en uw innerlijke krachten nemen derm te toe, dat het vaak hierdoor alleen mogelijk is uw materiele situatie te wijzigen.

Kortom: kies uw bestemming steeds weer op grond van de feiten en die u zo objectief mogelijk rond uzelf hebt vastgesteld, maar maak mede op grond van uw innerlijke toestand een keuze van doel en stel u daarop in, gebruik daarvoor - na het je instellen op een geestelijke wereld of sfeer - je geestelijke kracht dan.

Besef dat niet alle dingen op een gegeven ogenblik buiten u mogelijk zijn. Ga uit van de feiten zover die u bekend zijn. Zijn er dan voor u meerdere mogelijkheden, laat u bij een keuze daartussen leiden door uw gevoel. In dit geval is dit de enige weg waardoor resultaten denkbaar zijn. Maar kies nooit voor iets waarbij de vrije wil van een ander in het geding komt of een ontwikkeling, die gezien de feiten onmogelijk schijnt, strijdig is met al uw ervaren tot op dat ogenblik.

Stel u altijd de door u stoffelijk te volgen weg duidelijk voor op grond van de u bekende feiten. Probeer op eigen kracht, maar met gebruik van uw innerlijke krachten, de eerste stappen zelfstandig te doen op de door u gekozen weg. U zult tot uw verbazing zien, dat de zaken zich sneller ontwikkelen en dat de materie u heel wat prettiger gezind is dan anders het geval zou zijn.

Mogelijk denkt u nu: jaja, maar waar is die kracht dan en wat heb ik er uiteindelijk aan? Luister: een geestelijke wereld, ook wanneer dit een hogere is, kan niet alles zo overzien als u dit doet. Een geest, ook wanneer deze doorkomt zoals ik op dit ogenblik, kan niet alles geheel overzien en kan ook niet alles zonder meer zo formuleren dat het geheel voor u begrijpelijk is.

Krijgt u, zoals zeker mogelijk is, in deze tijd te doen met geesten, de geest, adviezen vanuit die geest, dan is het raadzaam niets letterlijk te nemen. Ook wanneer vanuit de geest u beloften gedaan worden moogt u niet verwachten dat dezen onmiddellijk vervuld zullen worden.

Hebt u alles wel juist begrepen? Zijn de mogelijkheden of ontwikkelingen onder dan wel overschat? U weet het eenvoudig niet. Reken dus nergens op. Ga de feiten na. En wel zonder met uw eigen wezen en wensen rekening te houden. Kijk dan eerst eens, of een gegeven raad past binnen de menselijke mogelijkheden van het ogenblik, of een gegeven belofte niet te ver afwijkt van alle mogelijkheden die u op dit ogenblik erkennen kunt. Handel vervolgens in overeenstemming met uw waarnemingen.

In vele gevallen zult u uw mogelijkheid om beter en prettiger te leven op deze wijze aanmerkelijk doen toenemen terwijl eventuele beloften en hun vervulling hierdoor niet gehinderd zullen worden.

En nu moet ik even een meer gebruikelijk verhaal citeren; De mens gelooft in vele gevallen niet of niet voldoende in de kracht, die in hem bestaat.

Dit blijkt zelfs wel bij de experimenten die wij zo nu en dan in bijeenkomsten als deze doorvoeren: rond 3/4 van de mensen blijken dan wel enige werking of kracht te ervaren, nemen kracht op of welken die zelfs in zich op. Dit is voor ons een gegeven feit. Er zullen er onder u zijn, die dit vanuit eigen beleving kunnen bevestigen.

Laat ons daarom eens heel eenvoudig denken: de wijze waarop geestelijke kracht in u wordt opgewekt doet weinig ter zake. Het gaat er maar om, dat die kracht beleefbaar is en dat deze volgens uw ervaringen in uw kontakten met uw wereld positief werkt. Dat is het enige waarop het aankomt.

Dan kunt u elke methode van zelfsuggestie, geloof, gebed of wat dan ook gebruiken. Hebt u daarmee soms resultaat dan heeft het geen enkele zin dit voortaan terzijde te schuiven of te vervangen.

Denk niet: wanneer ik door suggestie die kracht in mijzelf opwek is die er niet werkelijk. Wanneer je kracht opwekt is de enige norm of je er ook iets mee kunt doen.

Trouwens, altijd weer geldt dat de proof of the pudding in the eating ligt: wanneer je krachten meent op te wekken in jezelf moet je er ook iets mee kunnen doen. Anders is alles niets waard.

En zelfs wanneer het voor u werkt dan geldt nog steeds: Wek die krachten alleen in u op wanneer u er ook een bestemming voor hebt. Kies dit doel zoveel mogelijk buiten uzelf. Elk projecteren van krachten in uzelf zonder meer is n.l. onderworpen aan alle strijdigheden die in uw waak en onderbewustzijn bestaan. U weet dan nooit, wat er van terecht zal komen.

Richt u echter de krachten buiten u, dan bent u beter in staat te visualiseren wat die kracht dient te zijn en wat zij zal moeten doen. Trouwens: die kracht "passeert=" u en residuen van die kracht blijven in uzelf berusten.

Dus door krachten in uzelf op te wekken en die dan in een zo kokreet mogelijk benaderde wereld buiten u uit te stralen vergroot u in feite ook uw eigen geestelijke krachtsreserves.

De kans dat je met dergelijke krachten tot een aanmerkelijke verbetering van je eigen lichamelijke toestand komt wordt b.v. aanmerkelijk groter wanneer je een ander probeert te genezen. En dan zo veel mogelijk zonder jezelf daarover verhalen te vertellen. Dus niet: de geest helpt hier, of : ik doe het hier. Volsta met de konstatering dat het er is en dat het gebeurt.

In deze periode zal blijken, dat de krachten die u uit de geest ontleent eveneens veel sterker zijn dan normaal. In de meeste gevallen zal immers die kracht via het astrale gebied worden opgenomen voor het levenslichaam en dan verder verwerkt. In enkele gevallen kan er overigens wel sprake zijn van krachten die direct vanuit een geestelijke wereld ontvangen worden, maar zo vaak komt dit bij mensen niet voor.

Hoe het ook zij, die krachten zijn op het ogenblik gemakkelijker te bereiken en kunnen altijd volgens uw eigen wezen en in icht gebruikt worden zolang die niet in strijd is met de eigen geaardheid van de opgenomen kracht.

Altijd geldt echter: door dergelijke krachten te gebruiken vergroot u de krachtreserves van uw eigen wezen. Hoe meer je krachten probeert op te nemen, hoe sneller dit ook zal gebeuren. Altijd zal de kracht die je opneemt in overeenstemming zijn met je eigen wezen en daarnaast met de bedoeling waarmee je de kracht opneemt.

Besef dat het doel, dat u aan de kracht die u uitstraalt geeft mede de werking van alle opgenomen krachten op en in uzelve zal bepalen.

Ik tart hier het gevaar van een in herhalingen treden in de hoop dat u dit allen nu duidelijk is. Want ik probeer u duidelijk te maken dat u allen wel degelijk een mogelijkheid hebt om er in deze tijd wat meer van de maken dan anders. Stel dat uw kansen in het leven normaal 50 - 50 liggen, dan hebt u in deze periode zeker de kans om de verhouding te wijzigen tot 60 40 in uw voordeel. Wat een aanmerkelijke afwijking betekent van het bij toevalsrekening als norm gestelde resultaat.

U kunt op het ogenblik de kansen in uw voordeel doen keren door gebruik te maken van de mogelijkheden die in deze dagen bestaan. Ik kan u zelfs ongeveer de toppen geven voor opname van krachten. De eerste ligt vlakbij: 20-21 februari. Daarna komt er 4-6 maart een hogere top en een zeer hoge top ligt tussen 23 en 27 maart.

Er komen nog meer toppen, maar dit is voldoende om u een denkbeeld van hun ritme te geven. In de tussenliggende tijd is de mogelijkheid tot contact met een sfeer en het ontnemen van kracht aan een sfeer nog altijd groter dan normaal. Op de gegeven tijdstippen is de mogelijkheid daartoe echter zo groot dat je uit de tien kansen acht tot negen mogelijk kheden tot slagen hebt wanneer je eerlijk en bewust werkt op de wijze als door mij omschreven.

Bij het begin van mijn betoog heb ik u reeds duidelijk gemaakt dat mijn onderwerp niet geheel geestelijk of esoterisch is en toch ook niet kan worden gezien als niet actueel. Over de actualiteit heb ik gezwezen. Zo heb ik niets gezegd over Boitense, die in de achterhoek werd omschreven als meen man waarvan je moet bouten.

Ik heb ook niets gezegd over de houding van uw huidig kabinet. Die is zeer moedig, want zij doen het dan toch maar. Aan de andere kant kun je je afvragen of zij alles nu wel zo verstandig doen. Zo min als ik heb gesproken over Maggie Thatcher, die een paar moeilijke maanden tegemoed gaat of over de heer Reagan, die in vele moeilijkheden komt te verkeren, ook lichamelijk. En ik heb ook gezwezen over de paus die over ongeveer 6 weken zijn leven ernstig bedreigd zal zien.

Nu ja, vanuit mijn standpunt zijn al die dingen niet zo belangrijk. Tja, laat het kabinet maar niethoren dat hetgeen zij doen niet zo belangrijk is. Maar in feite kunnen zelfs zij op het ogenblik niet veel meer doen dan het onvermijdelijke blijven verhullen. Iets waarmede Reagan steeds bezig is, waar de paus ook vanaf weet en waarmede zelfs maghie Thatcher zich steeds bezig houdt zonder dat het haar geheel mag gelukken.

Gezien de onvermijdelijkheid van de ontwikkeling lijkt mij actueel zijn op het ogenblik niet bepaald interessant. Maar mogelijk hebt u er iets aan wanneer ik u vertel dat de genoemden - en velen met hen - irrationeel gaan reageren en dat de ogenblikken waarop daarvan in het bijzonder sprake zal zijn ongeveer samenvallen met de door mij genoemde toppen.

U kunt de juistheid van mijn beweren dus ook hieraan controleren: Wanneer de heer Lubbers op een gegeven ogenblik een zeer eigenaardige uitspraak doet - zo eigenaardig dat u haast meende dat die van Van Agt was - dan zegt u dus niet, dat Lubbers het op de heupen heeft, maar dat hij astraal in de knoop zit.

Uw gehele wereld wordt immers beïnvloed. Wanneer die wereld nu geheel innerlijk bewust zou zijn zou er overigens niet veel aan de hand zijn: door innerlijke kracht te gebruiken zou men dan allerhande inwerkingen kunnen elimineren en aan de andere kant die invloeden kunnen versterken die opportuun zijn.

Maar ja, wie is in uw dagen bewust? Er zijn heel wat esotrici die zo esoterisch bewust probeer te worden dat zij in stoffelijke zin bijna bewusteloos worden. Daar heb je ook niet veel aan. Je moet nu eenmaal leven op aarde en werken met de mogelijkheden en middelen van die aarde. Maar je moet de kracht van binnen en het besef van eigen innerlijk wel gebruiken bij het hanteren van de materie.

Het is een soor kosmisch huwelijk, waarbij je daden het vrouwelijke element vormen en de kracht van ziel en geest het mannelijke element vertegenwoordigen: de innerlijke kracht bevruucht de uiterlijke mogelijkheden en bregen zo het feit tot stand.

Zo, bewust, zouden de feiten in uw wereld moeten ontstaan. In de praktijk is het echter zo dat de moeder zich van haar eigen kinderen pleegt af te wenden en dat de vader onbekend blijft. Wat zeker niet de bedoeling is van het leven op aarde.

Wie van u is op het ogenblik in staat om even stil te zijn en intens te denken: in mij is licht, in mij is God? In mij is de kracht? En dan ook dit als werkelijk te gevoelen? O, het is maar een vraag hoor. Maar meent u niet met mij dat u, door uw eigen innerlijk eens wat beter te bezien en de feiten eens wat eerlijker onder ogen te zien u een grote stap verder zoudt komen?

En is het de moeite niet waard om dit te proberen, ook al zou het resultaat maar een heel klein stapje zijn, net genoeg om je eigen kansen iets te verbeteren en je innerlijk en je leven in de stofwereld een klein beetje meet tot elkaar te brengen?

Laat ons maar weer eens proberen met een suggestieve methode de zaak in orde te brengen? Wij hebben het al meer gedaan, maar schaden kan het in geen geval. Mogelijk helpt het u om een stapje te zetten en "voelt" u werkelijk iets.

En om te voorkomen dat ik zo dadelijk de sfeer moet breken zeg ik u al vast het volgende: Wanneer ik er in slaag bij u inderdaad een innerlijk gevoel van warmte, licht, op te roepen moet u proberen daar iets van vast te houden door steeds weer te beseffen dat het er is en desnoods zo nu en dan even aan het experiment terug te denken. Zelfs wanneer u zo dadelijk weer naar huis gaat, toch zo nu en dan er aan blijven denken. Houdt dit gevoel levend, het zal uw kansen aanmerkelijk verhogen, geloof mij. Het zal u daarnaast meer energie geven en zo in staat stellen enkele perioden van algemene lusteloosheid - die zeker ook op komst zijn aan het eind van de volgende maand - gemakkelijker te overwinnen.

Zo, dat was het. Nu gaan wij experimenteren. Luister: als u mee wilt doen, zorg dan dat u gemakkelijk zit. Want wanneer u voornamelijk op één bilspier zit dan denkt u misschien wel aan god, maar opeens voelt u dan iets en denkt "mijn god..." En aan dergelijke pijnkreten hebben wij tijdens deze proef zeker geen behoefte.

U zit dus gemakkelijk. Doe uw ogen maar dicht als u zich ozbeter meent te kunnen concentreren. U kunt ook gewoon naar het medium kijken of zo iets. Te zien is er wel niets, maar je hebt vaak baat van een punt dat je intens kunt fixeren.

probeer nu eens intens te gevoelen wat er in je is. Probeer te voelen of er iets is van enige warmte, van enig licht, van enige vibratie in jezelf.

Waar u dit moet voelen? Een bepaald punt bestaat in feite in u niet. Maar zoek het maar in de buurt van uw hart. Dat is gemakkelijker. U kunt ook concentreren op uw voorhoofd, maar dan moet u wel geestelijk al wat verder zijn wilt u daar extra nut van hebben.

Zo. Daaraan wij dan in ernst: ER is licht, ook in u.... Probeer dat licht, de kracht, de warmte te gevoelen van datgene wat geestelijk in u bestaat..... Niet zo concentreren op een "nu moet ik het voelen."

Probeer gewoon er aan te denken als een voorstelling, een droom, een mooi beeld van een vlammetje dat in u brandt, een klein zonnetje dat u koestert. Beschouw uw oefening als een geestelijk zonnebad.

Nu u daarmee bezig bent haal ik een truuk uit: ik ga nu uitstralen.....Maar er is geen kracht die ik voort kan brengen die niet reeds in u bestaat.... Het licht van de hoogste werelden, de kracht waar alles uit bestaat is hier, in uw aanwezig.

Uit dit licht, uit deze kracht, uit deze gloed van waarheid kunt u op elk ogenblik putten.... U kunt daardoor begrijpen wat anders raadselachtig blijft. U kunt daardoor weten wat u moet doen. Uw wereld verandert niet, maar in u is licht, is kracht, is waarheid.

Dat deze waarheid, dit licht en deze kracht nu in uw leven ervaren worden. U zult ze ervaren. U staat er voor open... U voelt in uzelf de trilling, de ontwikkeling van warmte ook. Dat wat u voelt zult u onthouden. U zult altijd weer een beroep doen op de kracht in u en dit gevoel dan in uzelf op voelen komen.... Daaruit zult u dan kunnen putten om juister en beter in uw eigen wereld licht, kracht en wijsheid te scheppen.... U zult daardoor in uzelf sterker en wijzer zijn, U zult meer vrede kennen, ook wanneer uw wereld deze schijnbaar ontkent.

Deze kracht, opgeroepen en bevestigd, heb ik in u wakker geroepen omdat datgene wat in u slaapt moge ontwaken en God moge spreken door de mens.....

Datis dan de proef. De een heeft meer gevoeld dan de ander. De een heeft het misschien wat vollediger ervaren dan de ander, enkelen hebben het voor zichzelf weggeloopt omdat zij er wat bang voor zijn.

Maar wanneer u ook maar iets hebt ervaren of later beseft wat u ervaren hebt, kunt u zich daarop voortaan beroepen.

Ik heb geprobeerd u duidelijk te maken dat de kansen niet altijd even gunstig liggen in deze tijd. Maar geestelijk zowel als stoffelijk kunt u de kansen doen keren - niet alleen voor uzelf, maar vaak ook voor anderen. Weiger niet, dit te proberen.

De poging is de moeite waard. En wanneer u dit doet zult u ook ontdekken, dat u niet kunt geven zonder innerlijk meer te ontvangen dan u had durven verwachten. En hiermede beëindig ik mijn betoog.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Het tweede gedeelte is een eeuwige ellende. Eerlijk waar. Want de kern er van dient esoterie te zijn. Wat betekent dat je iets naar buiten moet brengen wat gaat over naar binnen kijken. Maar zelf kun je dan niet voldoende naar binnen kijken omdat je het anders weer niet naar buiten kunt brengen.

Zo bevindt je je als tweede spreker bijna altijd in een enkel evenwicht. Voor mij is de vraag steeds weer: hoe moet ik het de mensen vertellen. En dat is een vraag waar ik zelfs als kind op aarde mee heb gezeten. Wanneer ik iets gebroken vroeg ik mij altijd weer af: hoe moet ik dit aan moeder vertellen? Aan vader begon ik niet eens, want dat liep altijd uit op een solo met slagwerk.

Toch zit ik nu hier en moet met u weer eens gaan spreken over Uw innerlijke wereld. Nu ja, je kunt daar natuurlijk nog van alles van maken. Wanneer je b.v. de doornsee mens van binnen bekijkt en ziet wat deze in zich draagt zou blijkt dit altijd weer een zeer uitgerichte maar meestal niet bepaald florissante flora en fauna te zijn. Ik zou dan altijd weer graag een kommissie voor natuurbescherming in willen stellen en voor beheer van flora en fauna, maar de daarvoor passende eigenschappen blijken gemeenlijk niet of nauwelijks aanwezig te zijn.

Wanneer u zelf nu eens naar uw innerlijk kijkt, wat ziet u daar dan eigenlijk? Neen. Wees nu maar eerlijk, je hoeft niets te zeggen. Wanneer je werkelijk diep in jezelf probeert te schouwen tracht je als mens in feite een geheel andere wereld te zien.

Maar dat is een wereldje wat je in feite alleen maar in je gedachten hebt, Je ziet geen werkelijkheid, maar eeder een denkbeeld

dat je jemaakt over datgene wat je zoudt kunnen zijn wanneer je niet was wie je bent.

Aan de andere kant heeft alles wat je "ziet" in die innerlijke wereld wel degelijk te maken met de wijze waarop je jezelf erkent. De voorstellingen op zich zijn echter geheel symbolisch:

Indien u meent naar binnen te gaan en daar dan een tempel te vinden waarin een licht brandt, zo is dat mooi. Maar ik vraag mij gelijktijdig af, welke pastoorsneigingen er in u schuilen. Een echte tempel is er niet. De werkelijke tempel is het heelal.

Een ware tempel kun je alleen maar opbouwen uit alle bouwstenen die te samen de éne werkelijkheid uitmaken. En in die werkelijkheid leeft dan God. Natuurlijk. Waar is die God het licht?

Wie meent dat Hij dit alleen is zal zeker gewogen en te licht bevonden worden. Want Hij is niet slechts licht of iets anders, Hij is alles. Meent u iets hiervan in een bepaald symbool te vinden zo is dat weer heel mooi mits u zich onmiddellijk realiseert wie je bent en wat je benadering is van het geheel.

Wie alleen maar stil voor zijn God blijft staan speelt stommetje en kan geen antwoord verwachten. Aan de andere kant wanneer je probeert Hem te vertellen wat Hij moet doen is het ook niet bepaald goed. Bovendien ben je dan maar zelden jezelf. Waar je normaal zoudt zeggen: het is noodzakelijk dat er eindelijk eens een einde komt aan al dat opstapelen van atoomwapens, dus neem de rotzakken die dat steeds weer door willen zetten maar op in de hemel of elders als er voor hen bij u geen plaats is, kom je opeens met een "gebed". Dat betekent dat je plechtstatige woorden gaat zoeken en je werkelijke gevoelens in feite onder een stoel of bidbank tracht te verstoppen. Dan formuleert men eerder: Heer, zoudt U in Uw grote goedheid willen zien of dit dreigende gevaar van atoombewapening door uw Wil en Macht wat verminderd zou kunnen worden?

Daarbij vergeet men dan maar, dat men gelooft dat God alles weet, zodat onzaks de fraai gevoelens die men voorgeeft te hebben alles op hetzelfde neer komt. Wees dan maar eerlijk en jezelf.

Trouwens, de meeste mensen die bidden vertellen in feite hun god op een eerbiedige wijze wat hij zou moeten doen en als het dan een paar malen gelukt gedragen zij zich tegenover anderen bovendien of zij de uitverkorenen zijn van god, directeuren van de n.v. De Schepping.

Met God spreken betekent eenvoudig een proberen jezelf te spiegelen in die God. Als je licht ziet in jezelf moet je je dan ook spiegelen in dit licht en proberen jezelf daarin te vinden.

Het is natuurlijk mooi en gemakkelijker dit alles buiten je te plaatsen. Maar wat kom je daar verder mee? Er zijn heel wat z.g. vrome mensen die steeds bezig zijn over hun heer en beweren dat Hij ver achter de sterren troont. Vanuit hun standpunt kan ik dit zelfs wel begrijpen: wanneer je hoort wat zij in zijn Naam noodzakelijk achten zou Hij erg dichtbij kunnen zijn. Maar wanneer je ziet wat zij doen is het voor hen voordeliger te geloven in het tegendeel.

In de esterie haalt een dergelijke benadering niets uit. Je dient eerder innerlijk te streven naar het gevoel van een verwantschap met God een steeds meer één worden met Zijn Wezen dat ook in jou troont.

Zeker, wanneer je in dit laatste slaagt kom je terecht in de mystiek. Dan ben je "ontrukt aan deze wereld." Ofschoon je er natuurlijk nog steeds bent. Het werkelijke verschil is, dat je je opeens verbonden voelt met alle dingen, zelfs met de dingen die je haat of niet kent.

Tussen die god en die tempel die u eventueel in uzelf vindt en uw alledaagse werkelijkheid ligt voor uw gevoel heel wat. Heel wat mensen zijn in feite werkelijk vroom en gelovig, maar wanneer zij naar binnen proberen te kijken kunnen zij niets anders vinden dan een groot beeld dat, verrek nou, maar het is waar, hun eigen gezicht draagt. Een dergelijke mens kan kennelijk niet voorbijgaan aan zichzelf. Zo men al enig licht ziet meent zo iemand dan ook onmiddellijk: dat is van mij en voor mij.

Maar het werkelijke licht kan niet alleen voor jou zijn. Wij willen dit niet beseffen, omdat er op een weg naar een grotere innerlijke waarheid heel wat wachters plegen te staan. Bij de een heten zij "zakelijke belangen", bij de ander "laat je niet voor gek zetten" enz. enz.

Probeer je toch langs deze wachters verder te gaan zonder hen eerst te erkennen voor hetgeen zij zijn en in jezelf te overwinnen dan ga je van de ene wachter naar de andere door gebieden waarin in feite alleen maar haat heerst - ook al geef je dit natuurlijk nooit toe aan jezelf.

Op je tocht naar een waarheid die je nog niet wilt en kunt aanvaarden ga je dan door gebieden waar begeren de enige kwaliteit is en hebben de enige wet.

Doorkruist men dit ooit, dan komen de zielen gemeenlijk in een gebied waar de toorn heerst en de wet "gelijkhebben" geldt. Eerst wanneer je ook dit overwint kom je misschien aan de grens van de werkelijke kern, van de "tempel".

Kortom: voor een mens die op weg gaat naar de innerlijke werkelijkheid is er zoveel te overwinnen dan menigeen zich in wanhoop af zal vragen of het wel zin heeft ooit aan die innerlijke reis te beginnen.

O zeker, met woorden is het eenvoudiger. Je kunt esoterische stellingen opbouwen in de meest fraaie termen. Je kunt spreken over "de onmetelijke liefde en kracht die verborgen is in ons, maar die zich toch door ons zal uiten en openbaren, ook voor ons. Odat wij zullen worden gedreven door onze kern vol van licht en straling, gaande van wereld tot wereld, van geboorte tot geboorte, tot wij uiteindelijk onze eenheid beseffen met deze kern van licht die ons reeds in het eerste begin van alle zijn werd gegeven.

Niet geheel onjuist, schitterend van woordkeuze. Maar wat heb je daaraan? Nu ja, dit komt u mogelijk vreemd voor, maar wij die dergelijke zaken voor u moeten bespreken zijn gemeenlijk niet zo esoterisch van aanleg. Ook ik niet.

Ik heb wel eens het gevoel dat er bij ons iemand in de leiding zit die zegt: die geest weet nog niet veel van esoterie. Laat die dus maar eens naar de mensen gaan, misschien dat hij of zij aan die mensen dan nog het een en ander duidelijk kan maken.

Zo zit ik dan nu hier voor u, toegegeven een alles behalve esoterisch persoon. En toch ook een zoeker naar waarheid. Ik denk n.l. dat de waarheid, wanneer die eenmaal bereikt wordt, gelijktijdig de kern van de esoterie is. Zoals de kern van het licht bereiken natuurlijk ook het bereiken en kennen van alle waarheid in zal houden.

Waarheid is voor mij iets - ik kan er moeilijk woorden voor vinden - niet alleen maar een zoeken naar voor de handliggende verklaringen voor dingen of een aanvaarden van schijnbaar bewezen en algemeen gangbare interpretaties van het leven, maar eerder een steeds weer verder zoeken naar betekenissen en achtergronden tot een onverbreekelijke eenheid ontstaat. Dat begint vaak met heel kleine opmerkingen.

Laat mij proberen u met een voorbeeld iets duidelijk te maken van dit zoeken naar andere interpretaties, andere betekenissen dat voor mij vaak zo belangrijk is:

U weet, waardoor Churchill beroemd is geworden. Dat V-gebaar. De man had de gewoonte om zijn sigaar aan te vatten met wijs en middelvinger. De kans is groot dat hij de eerste maal dat hij dit gebaar maakte juist een sigaar in de mond had gestoken of er uit had gehaald en de vingers nog niet weer bijeen had gebracht. Hij wilde eenvoudig door handopsteken groeten, besepte dat het gebaar er vreemd uitzag en slaakte toen een reeds enige tijd gebruikte kreet: v voor victory.

Dit is zeker niet een onmogelijke uitleg. En wat steekt achter een dergelijke aanloop: zoeken naar de man, diens gebaren. Je moet zien hoe de hardheid van de man steeds weer achter een glimlach of schijnbaar oprechte gebaren werd verborgen, hoe hij van alle kleine mogelijkheden gebruik maakte om zich anders en beter voor te doen dan hij was. Dan pas kun je begrijpen wat er aan de hand was en hoe en waarom een dergelijk tekens, dat al lang voor Churchill in scholen voor geheel andere doeleinden werd gebruikt, voor de mensen een zo enorme betekenis verkrijgen.

Bij vele symbolen zijn de mensen geneigd hun oorsprong te vergeten. Neem b.v. het nu zo heilige teken van het kruis. Men meent dat het ontstond toen Jezus aan het kruis stierf. Maar toch is het zonder meer duidelijk, dat dit kruis reeds lange tijd voor dien door allerhande volkeren werd gebruikt en voor hen een geheel andere betekenis had. Er zijn al kruissymbolen gevonden in resten van mensen die zeker duizende jaren voor Jezus op aarde kwam hebben geleefd.

Dan moet je zoeken naar de oorsprong en proberen te begrijpen voor hoeveel mensen dit kruis reeds betekenis had en welke dit geweest kan zijn. Eerst dan kun je begrijpen waarom juist het teken van het kruis - en niet b.v. de vissen van de eerste christenen - het symbool werd voor het gehele christendom.

Trouwens, weet u nog wat Mozes deed in de woestijn? Toen het volk door ziekte bezocht werd richtte hij een kruis op waaraan een koperen slang hing. Simpele christenen menen, dat dit een voorafschaduwing van Jezus' komst betekende. Maar de Egyptenaren gebruikten deze combinatie van kruis en slang ook. Men gebruikte het om genezende krachten aant te trekken, zeker in bepaalde tempels waar men priesters opleide tot genezers en krijgslieden.

Wanneer je je bezig houdt met symbolen kom je tot de konklusie dat zij nu wel een bepaalde betekenis hebben, maar dat daar achter verborgen vaak grote delen van de menselijke ontwikkeling en ook van vele soorten van geloven en werken verborgen zijn.

Kijk ik naar God en de krachten van God - die je altijd wel kunt beleven en zien wanneer je er maar naar durft zoeken en kijken - zo aanvaardt ik de tekenen niet als het bewijs dat God zus of zo is en dat Hij bestaat, maar vraag ik mij eerder af: hoe is dit mogelijk. Hoe kan dit?

Ik vraag mij daarbij niet af of het mogelijk alleen maar hier of in tegendeel alleen maar daar bestaat. Ik vraag mij af: het komt voor, maar waaruit komt het dan voort? Neem als voorbeeld het wandelen op water.

Jezus wandelde op het water nietwaar? Zijn apostel sjouwt achter hem aan, maar beseft op een gegeven ogenblik dat hij op water staat en dat dit onmogelijk is. Dus zinkt hij en roept: heer, red mij want ik verga.

Heel wat mensen zeggen: nu ja, dat kan ook niet behalve voor Jezus.

Maar neem mij even niet kwalijk. Van hoevele oude wijzen, leraren en z.g. heiligen is een dergelijk feit niet eveneens bekend geworden? In de oude boeken van india kunt u al lezen hoe oude heiligen te voet, gaande over het water, rivieren overstaken. En dat werd al neergeschreven in dagen dat de joden nog niet eens aan een messias geloofden.

Hoe dit dan mogelijk kan zijn? Schijnbaar is er een soort tweede werkelijkheid waarop men op aarde niet pleegt te letten. Er bestaat schijnbaar een innerlijke kracht waardoor een mens in staat is de materie van de wereld aan zijn wil te onderwerpen. Zelfs voor gewonere mensen schijnt dit te werken op het ogenblik dat zij zich niet meer volledig van hun stoffelijke wereld bewust zijn maar wel van hun wezen en hun doel.

Is dit zoeken naar verklaringen en waarheid nu esoterie? Ik weet het werkelijk niet. Maar toch moeten deze uiterlijkheden zo goed als bepaalde symbolen in verband staan met een grondwaarheid. Anders zouden zij in de geschiedenis van de mensen niet zo vaak voorkomen.

Trouwens, hoe komt het anders dat er zelfs onder de mensen zovele verhalen en legenden in omloop zijn die schijnen te illustreren dat de macht van de geest de materie kan beheersen, zeker zolang je niet bezig bent met die materie?

Degenen die menselijk denken slagen kennelijk daarin minder goed dan degenen, die zich alleen van de idee en niet van de feiten bewust zijn. Denk aan het verhaal van Savonarola, een priester-dictator in Italië. Hij was een soort katholieke puritein die meende dat weelde en kennis de mens alleen maar kunnen schaden en dat dezen dus met alle middelen en bij een ieder bestreden moesten worden. En wees nu maar blij dat hij niet meer leeft, want anders zou hij ongetwijfeld in dit kabinet zitten op het ministerie van financiën of zo.

Er kwam een ogenblik waarop de man te ver ging en voor pauselijke rechters moest bewijzen dat hetgeen hij gedaan had inderdaad de wil van God was. Nu had hij een raadgever- een idioot die epileptisch maar ook mediamiek was. Deze meende dat het bewijs eenvoudig te leveren was: men diende een vuur op te stoken en daarna diende men dan alleen maar even door dit vuur te lopen zonder te verbranden. Dat zou een ieder bewijs genoeg zijn.

Na vele twijfels besloot Savonarola inderdaad die proeve te aanvaarden. De idiote jongen dacht nergens over. Wat Savonarola deed was immers in zijn ogen goed? Enriots zou hem dat kunnen deren zolang God maar met hem was.

Toen de grote dag kwam wandelde dus allereerst de jongen rustig over het lange bed van gloeiende kolen dat men had aangelegd en vertoonde na die tocht zelfs niet het kleinste brandblaartje. Daarop meende Savonarola dat het veilig was en waagde de tocht eveneens. Want, zo meende hij, wanneer die knaap dit kan zal het vuur ook mij zeker niet deren. Maar ondertussen dacht hij steeds aan het vuur. Na nog geen tien passen gezet te hebben moest men hem redden. Zijn pijvatte vuur, zijn voetzolen waren verbrand.

Trek hieruit nu niet de konklusie, dat de ware esoterie dus alleen is weggelegd voor idioten. Volgens mij heeft dit verhaal alles te maken met hetgeen waarop Jezus doelt wanneer hij zegt: zalig zijn de eenvoudigen van geest.

Om de waarheid te vinden is inderdaad een bepaalde vorm van eenvoud noodzakelijk. Indien er slechts één God is en één werkelijkheid, waarom zouden wij ons dan druk maken over bijkomstigheden? Het gaat dan niet om de woorden die wij zullen zeggen of de feiten die wij gaan bewijzen, maar om een aanvaarding zonder tegenstelling of voorbehoud.

En wanneer je meent dat Gods wil alles beheerst - ik denk dit ook - dan geldt nog altijd, dat je zelf zult moeten handelen: Wanneer God het wil gebeurt het toch en indien God het niet wil zal het niet gebeuren. Maar als het voor Hem niet belangrijk zou zijn zal ik het zelf moeten doen. Wat moet dat kan en zal.

Dat blijkt uit het verschil tussen de idioot en Savonarola: De eerste dacht alleen aan het noodzakelijk zijn van zijn vuurloop, de tweede dacht voornamelijk aan het gevaar, aan zichzelf en een bevestiging van zijn veronderstelde hoogheid. Maar had Savonarola alleen maar gedacht aan God, aan het licht, de kracht waarin hij dan toch zozeer geloofde dan gatandeer ik u dat ook hij over de kolen gelopen zou hebben zonder enige schade of gevaar en gemakkelijker dan u pleegt te lopen over een dik tapijt.

Dit is voor mij nu de kern van alles, wat men esoterie pleegt te noemen: een soort tweede werkelijkheid, een scheiding die toch bestaat tussen geest en stof, maar op een speciale wijze. Een scheiding tussen geest en stof die het zelfs de mens mogelijk maakt de waarden van de geest op te leggen aan de stof.

Ook in u schuilt dit alles. Alleen: wanneer u naar binnen probeert te gaan, wat komt u tegen op uw weg? Altijd weer zie je je eigen belangrigheden en moet daarmee afrekenen voor je verder kunt gaan naar de waarheid.

Bent u eigenlijk wel belangrijk? Dat u er bent is natuurlijk belangrijk, zeker voor u. Maar hoe je bent en wat je bent, is dat nu werkelijk zo belangrijk? Is het niet veel belangrijker dat je je steeds verbonden gevoelt met de alkracht?

Zolang je nog steeds bezig bent te denken: zo zou ik moeten zijn, dat is goed, dat is kwaad, deze deugt wel en die deugt niet kom je overal terecht behalve bij God. Daarom merkte ik ook op, dat de mens innerlijk een zo rijke flora en fauna pleegt te bezitten.

Een gevaar op de tocht is verder de neiging tot rationalisatie van alles wat hij is en in zich erkent. Wanneer je het innerlijke licht in je wilt erkennen, het openmen in geheel je bewuste wezen zul je moeten vergeten dat je een citroen wilt zijn terwijl je maar een knolraap bent.

Als mens droom je steeds weer over dingen die je niet bent. En zelfs wanneer je naar binnen probeert te gaan wil je alles zo mooi, zo heerlijk en zo heilig te maken. Ik ken mensen die naar binnen gaan met het denkbeeld: nu trek ik mijn vleugels aan en wiek op naar het hoogste licht. Waarna zij hun eigen glorie verkondigen zonder te beseffen dat zij niet veel meer zijn dan hanen die boven op een mesthoop staan te kraaien.

Laat op reis naar de kern van je wezen alle denkbeelden ontrent je wereld en jezelf nu eens achter je. Probeer één te zijn met de kern van je wezen zonder je af te vragen waar je bent, waar je naar toe moet, wat dit voor gevolgen zou hebben. Probeer alleen maar zo goed mogelijk de kracht in jezelf te beseffen en er één mee te zijn zonder meer.

Dat is mij de kern van ware esoterie. Of je dan doordringt tot die tempel in jezelf? Mogelijk wel, mogelijk ook niet. Want even goed kun je terecht komen op een soort braakliggend veldje met licht.

Men zegt wel eens: joost zal het weten. Mogelijk weet joost het werkelijk, God weet het zeker, maar u weet het nooit zeker. Dat deert echter niet. Is esoterie niet juist een afzien van alle schijnvormen, een afstand doen van alle komedie? En dus niet een jezelf beter maken en aan krachten winnen?

Mensen hechten volgens mij te veel aan uiterlijkheden, aan vormen die in de werkelijkheid van geen betekenis zijn. Ik kende eens een pastoor die ons altijd weer voorhield: Wanneer je naar de kerk gaat ga je naar het huis van God. Dan moet je je beste kleren dragen, je moogt geen kwade gedachten denken. Je dient vol eerbied te zijn, meer nog dan wanneer je voor een koning of een keizer zoudt gaan.

Ik weet, dat er heel wat mensen zijn, die naar binnen proberen te gaan op dezelfde wijze. Maar denkt men nu werkelijk dat God knip-messende bedienden nodig heeft? Dat Hij hovelingen of zo iets nodig heeft?

Indien die God in en buiten ons werkelijk is wat men steeds weer zegt: de macht in rond en boven alles, heeft Hij zeker geen lakeien nodig. Wanneer wij tot Hem gaan, innerlijk of anderzins, zo zal Hij uitmaken of Hij ons wel of niet antwoord geeft. Dat kunnen wij niet bepalen. Maar op zijn minst kunnen wij de moed tonen om tot die God te gaan zoals wij werkelijk zijn. Hij weet toch wel wie en wat wij zijn. Hij zal ons waarschijnlijk heel wat beter kennen dan wij onszelf kennen. Waarom zouden wij dan op weg naar Hem, binnen of elders, proberen ons voor hem te vermommen?

Mogelijk maak ik door hetgeen ik nu zeg mij iemand tot vijand. Maar laat mij eerlijk blijven: er zijn mensen die zeggen "ik heb het licht gezien". Gezien hun uitstraling ben ik dan meestal geneigd te vragen of zij het dan weer achter zich hebben uitgedaan.

Er zijn mensen die zeggen "de kracht heeft mij beroerd". Ik voel hen aan en ben geneigd te vragen of zij er daarom zo beroerd uitzien. O, ik beseef wel dat je door zo te spreken je vijanden kunt maken. Maar jullie belazeren de zaak en jezelf zo vaak. Je wilt het alles mooi hebben. Daarom wil je eenvoudig alles zien waarvan men je vertelt dat het hoog, goed en mooi is. Wanneer ik u vandaag vertel dat het rode licht het hoogste licht is komen er morgen mensen die beweren dat zij die rode licht gezien hebben. Voor hen hoop ik dan maar dat zij, verblind door dit licht, met de kop tegen de deurpost lopen. Dan zien zij even sterretjes, maar komen daarna weer tot de werkelijkheid, tot zichzelf.

Luister. Dergelijke tekens van hoogheid heb je niet nodig. Er is geen vorm nodig. Waarom maak je alles zo ingewikkeld? Denkt men nu werkelijk dat God, het enige en alomvattende Beginsel behoefte heeft aan mooie woorden en theorien die je nog niet eens door de feiten van je eigen leven kunt ondersteunen?

Volgens mij vereist hij alleen van ons de eenvoud die Hij ook zelf is. Waarop u prompt denkt: jajaja, maar wij moeten toch Wij moeten niets. Wij behoeven niet mooi en edel en vroom te zijn, te denken en te formuleren. Wij moeten leven en beleven. Dat is esoterie.

Ik geloof dat er meer esoterie ligt in iemand die gewoon naar een bloem kijkt en zegt "wat is die mooi" dan in iemand die door dezelfde tuin loopt en niets meer ziet omdat hij bezig is de mooiste gebeden te zeggen of de mooiste meditatie te houden.

Volgens mij is het enige wat je werkelijk steeds nodig hebt: enig begrip voor je eigen beperkingen. Gewoon weten dat alles wat je beredeneert nog minder is dan kleuterklas niveau, ook al probeer je te betogen of je een professor waart. Je moogt het voor mij doen en ik veronderstel dat er ook elders niet veel bezwaar tegen zal zijn.

Maar zodra je daarmee jezelf overtuigen wilt dat je de enige waarheid hebt gevonden is het geheel op zijn minst genomen grotelijks waardeloos. Ojee. Nu wordt in ademloze stilte innerlijk het mea culpa vervangen door zeurpiet.

Lieve mensen. luister nu eens. Ik heb zo ontzettend veel esoterische betogen moeten aanhoren. Men heeft mij overspoeld met boeken,

die men gelezen had en die geschreven zouden zijn door " hoge ingewijden." Soms vliegen de citaten je om de oren tot je geneigd bent de mensen te vragen: hebben jullie dan zelf geen gedachten?

Hebben jullie werkelijk geheel geen gevoel voor God en zijn kracht in u? Duikt u daarom in al die oude soetra's en filosofische werken? Meent u daar in de wijsheid en waarheid te vinden die in u niet bestaat? Kunt u nu werkelijk in uzelf niet één vonkje van licht en wijsheid vinden waar je zelf iets mee kunt beginnen?

Ik ben zo bang dat met al die citaten en belangrijke werken van belangrijke meesters de god die in de mens mede tegenwoordig is gewoonweg wordt doodgepraat. Dan kun je uitroepen, zoals men enige tijd heeft gedaan: God is dood.

En volgens mij is de God die u gepredikt wordt al langere tijd dood. Volgens mij is die God als gestorven op het ogenblik dat men zijn richtlijnen verving door wetten die je vervolgens rustig kon overtreden wanneer je maar de nodige suspensatie of absolutie wist te verwerven van bevoegde autoriteiten.

De werkelijke God die nooit kan sterven is de kracht, waaruit je leeft. Maar stel dat ik geloof. Dat ik dus als zekerheid aanvaardt zonder bewijs. Geloof dat er meer is dan alleen het leven dat ik ken en dat daarachter een macht schuilt die alles beheerst, is het dan niet voldoende om innerlijk te zeggen: die macht aanvaardt ik, Punt. Uit.

Is het dan werkelijk nodig jezelf eerst uit te gaan leggen hoe en waarom je die macht, die God, moet aanvaarden en hoe? Met alle verkonding en uitleg kun je nog niet komen tot een werkelijke aanvaarding, hoogstens tot een angstgedreven doen alsof omdat je immers niet kunt weten of er toch niet iets van waar

Wanneer ik probeer te erkennen en te werken met de kracht waaruit ik leef heb ik geen theorieën nodig. Mijn verontschuldiging voor het feit dat ik, die hier over esoterie moet praten, hiermede volgens velen anti-esoterie heb gepleegd. Maar zo zie ik het. Dit is volgens mij de waarheid. Hoe zou ik dan anders kunnen spreken?

In ieder geval dank ik u voor uw aandacht en wens u allen oprecht en eerlijk een goeden avond en een goed, gelukkig leven waarin u gesteund wordt door het licht in U.

Tot ziens.

d.d. 18 februari 1983

(beide onderwerpen geredigeerd,
tweede onderwerp bekort.)

—O—O—O—O—O—O—O—O—O—O—

N.B.

De leden wordt verzocht ONDERWERPEN voor discussie avonden en vrijdagavondbijeenkomsten in te dienen.

Dezen zullen, na beraad met de geestelijke leiding, dan worden opgenomen in de keuze voor onderwerpen voor het verenigingsjaar 1983 -1984.

U wordt verzocht uw onderwerpen in te zenden aan het secretariaat danwel af te geven aan bestuursleden tijdens de bijeenkomsten. Zo mogelijk vóór 15 maart a.s.

Het Bestuur.

—O—O—O—O—O—O—O—O—O—O—